

bæffe Renterne af den Capital, der vil medgaae til de nye Anlæg. Jeg troer altsaa ikke, at det i og for sig vil blive nødvendigt, naar man betragter Jernbaneanlægene som en Heelhed, da at forbre nye Skatter for at bække Udgifterne ved Forrentningen af de her foreslaaede Baners Anlægscapital. At jeg dermed paa ingen Maade vil benægte Berettigelsen af at ville tage Indtægterne af de gamle Jernbaner og føre dem umiddelbart til Indtægt for Statskassen, følger af sig selv; dersom vi ikke bygge nye Jernbaner, vil jo selvfølgelig det stigende Udbytte af de gamle indflyde directe i Statskassen. Men jeg har ikke hidtil seet nogen finantziel Opgjørelse, hvori man har gjort Regning paa, at de jydsk-syenske Jernbaner skulde indbringe mere, end de indbringe i dette Dieblif; det er 100,000 Rb. om Aaret.

Jeg har selvfølgelig aldeles Intet at indvende imod den Slutningsbemærkning, som fremkom fra det ærede 2de Medlem for Rjøbenhavn (Krieger) om, at dette Lovforslag i enhver Henseende fortjener en nøie og omhyggelig Prøvelse, og jeg skal kun i Forbindelse hermed udtale, at det er mit Duffe, ligesom det er mit Haab, at denne nøiagtige Prøvelse ikke maa komme til at strække sig ud over en længere Tid eller medføre andre Forandringer i Lovforslaget, end at det ikke bestomindre vil blive muligt at faae det vedtaget i denne Samling.

Krieger: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Krieger: Det sidste Duffe af den ærede Indenrigsminister deler jeg ganste. Den korte Bemærkning, som jeg troer at skulde Thinget, fordi jeg har en vis Respect for Tal, skal gaae ud paa ved authentiske Oplysninger at documentere, at hvad jeg før anførte, var fulkommen correct. Efter den i Finantsministeriet foretagne Opgjørelse, som jeg her holder i min Haand, dateret den 16de Marts 1868, findes i Slutningsrækken i Genhold til de enkelte Opgjørelser i det Foregaaende de contante

Betalinger med Rabat — hvilke jeg før vilde forskaane Thinget for, men som jeg nu er nødsaget til at komme ind paa enkeltviis, for at det Hele kan sees klart — opførte saaledes: i 1864—65: contant 31,470 Rb. 33 f., Rabat 3,461 Rb. 70 f., i 1865—66 contant 1,953,475 Rb. 69 f., Rabat 216,635 Rb. 77 f., i 1866—67 contant 817,986 Rb. 85 f., Rabat 127,142 Rb. 60 f. og i den forløbne Deel af Aaret 1867—68 contant 2,078,441 Rb. 86 f., Rabat 270,197 Rb. 41 f., tilsammen contant 4,881,374 Rb. 81 f., Rabat 617,437 Rb. 56 f. Det bemærkes derhos, at der efter de afsluttede Overeenskomster endnu vil blive debetalt contant med 13 pCt. Rabat udførte Arbejder og præsterede Leverancer af Værdi 406,585 Rb. 67 f. Det var dette Beløb, med Hensyn til hvilket jeg før sagde, at det ikke var muligt at opgave, hvormeget af det der allerede var forfaldet til Betaling i indværende Maaned, hvormeget derimod først i Begyndelsen af næste Finantsaar.

David: Der er i de sidste Dage, siden jeg forrige Gang havde Ordet, fremkommet en Mængde Paastande, som vel kunde opfordre mig til at fremsætte forskellige Mobbemærkninger, men jeg indseer fuldt vel, at Thinget maa være træt af disse langvarige Forhandlinger, og, da jeg derhos efter den høitærede Ministers seneste Udtalelser har faaet noget mere Haab, end jeg hidtil har nærret, om, at man dog vil lade denne Sag komme i et Udvalg, hvor Meningerne kunne klare sig, hvorved det da vil være mig muligt i det Mindste at meddele enkelte af Udvalgets Medlemmer de Bemærkninger, som jeg troer kunne fortjene nogen Overveielse ved denne Sags endelige Afgjørelse, saa skal jeg i det Hele see bort fra, hvad jeg kunde have at indvende mod disse forskellige Paastande. At løse Calculer kunne fremsættes baade fra den ene og den anden Side, som ikke ere suldbreguende med alle de Betragtninger, som maae gjøres gjældende ved en saadan Sag, undrer mig ikke, men derimod har det undret mig, at det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Haffner), for hvem jeg nærer en særdeles Høiagtelse, og til hvem jeg er vant til at lytte med særdeles Opmærksomhed, har